

چین شرط لازم
برای دستیابی
به اهداف
اقتصادی خود را
در افغانستان،
تثبیت حاکمیت
طالبان در کنار
اصلاح رفتار
این گروه در
افغانستان
می‌داند.
با این حال
تجربه کم
حکومت‌داری
این گروه به
همراه سابقه
ارتباط با
گروه‌های
شبه‌نظامی
دزدسرساز،
سبب شده تا
چین همچنان
در ارتباط با
طالبان، جانب
احتیاط را رعایت
کرده

است که با وجود حمایت سیاسی چین از طالبان و مخالفت صریح با اقدامات آمریکا، این کشور از کمک مالی مستقیم به طالبان خودداری کرده است. در عوض آمریکا با به‌کار بستن تروریسم اقتصادی، اعمال تحریم و بلوکه کردن ۷ میلیارد دلار از دارایی‌های مردم افغانستان، این کشور را تحت فشار اقتصادی و کمبود نقدینگی قرار داده است. همزمان با این اقدام، عمده کمک‌های مالی جهان به افغانستان تا به امروز (۱,۵ میلیارد دلار) از سمت کشورهای غربی بالاخص آمریکا و بریتانیا بوده که به صورت بسته‌های ۴۰ و ۳۲ میلیون دلاری به اقتصاد این کشور تزریق شده است. به‌کار بستن این دو اقدام به صورت همزمان از سوی آمریکا، نشان از نیت این کشور برای تلافی خروج مفتضحانه، جلوگیری از ثبات اقتصادی-سیاسی افغانستان و وابسته‌سازی طالبان- برای کسب امتیاز- دارد. به عبارت دیگر، ایالات متحده با وجود اخراج از افغانستان، همچنان اثرگذاری منفی در افغانستان را به عنوان رویکرد خود اتخاذ کرده است؛ چرا که فروپاشی اقتصاد افغانستان و بی‌ثباتی در این کشور، کل منطقه از جمله چین را درگیر خواهد کرد.